

"Kurun-u ûlânın mecmu vahşetini, bu medeniyet bir defada kustu!" Buradaki "kusma" metaforunu açar mısınız biraz? Bozuk yiyecekten, mikroplu enfeksiyondan, aşırı bulantıdan kusar insan; dünyanın kusmasından ne anlamak lazım?

"Medeniyetin günahları iyiliklerine galebe edip seyyiatı hasenatına racih gelmekle, beşer iki harb-i umumî ile iki dehşetli tokat yiyip o günahkâr medeniyeti zîr ü zeber edip öyle bir kustu ki, yeryüzünü kanla bulaştırdı. İnşallah, istikbaldeki İslâmiyetin kuvvetiyle medeniyetin mehasini galebe edecek, zemin yüzünü pisliklerden temizleyecek, sulh-u umumîyi de temin edecek."(1)

"Kurun-u ûlânın mecmu vahşetini, bu medeniyet bir defada kustu!"(2)

Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarında, Hazreti Âdem (as)'dan bu yana yapılan savaşlarda ölenlerden daha fazla insan ölmüş ve bu ölenlerin kahir ekseriyeti de masum olarak ölmüştür. Bu savaşlara sebebiyet verenler ise, dünya midesini bulantı veren maddelerle dolduran ve bulantıya vesile olan mikroplu enfeksiyonlar gibidir.

Nasıl insan midesi yabancı ve mikroplu şeylere tepki olarak kusma refleksini gösteriyor ise, insanlığın sosyal midesi de böyle alçak, zalim ve müfsit insanların günah ve zulümlerini ifraz ediyor, diye ince bir metafor / mecaz yapabiliriz...

Evet, geçmiş asırlarda dünyayı bulandıran ve kan kusturan zalim ve günahkar insanlar vardı, fakat bunlar zamanımıza göre çok dar ve az sıkıntı verebiliyordu. Ama şimdiki zamanda kitle iletişim araçlarının sefahate ve dinsizliğe vesile olmasıyla ve zulümlü hırs damarının her taraftaki yer altı ve yer üstü zenginliği elde etme gayret ve çalışmaları dünyanın midesini bulandırdı. Böylece bütün dünyayı kirletecek bir bulantıya sebebiyet verdi. Ve öyle bir kustu ki, bütün dünyayı kanla ve emsali pisliklerle kirletti.

Bu konuda Üstadımız şu değerlendirmeyi yapar:

"İşte şu zulümdür إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ ["İnsan ise, şüphesiz ki, çok

---

zâlimdir.” (İbrahim, 14:34.)] sırrını gösterir. Zira, hayvanın aksine olarak, kuvâ ve meyilleri fitraten tahdit edilmemiş; meyl-i zulüm hadsizdir. Lâsiyyemâ, ene'nin eşkâl-i habisesi olan hodgâmlık, hodfikirlik, hodbinlik, hodendişlik, gurur ve inat o meyle inzimam etse, öyle ekberü'l-kebâiri icad eder ki, daha beşer ona isim bulmamış. Cehennemün lüzumuna delil olduğu gibi, cezası da yalnız cehennem olabilir .”(3)

Dipnotlar:

- (1) bk. [Hutbe-i Şamiye.](#)
(2) bk. [Sünûhat, Rüyada Bir Hitabe.](#)
(3) bk. [age.](#)